

ANTROPOCEN: EPOKA CZŁOWIEKA

Pressbook

Czołówka

Reżyseria:

Jennifer Baichwal
Edward Burtynsky
Nicholas de Pencier

Scenariusz:

Jennifer Baichwal

Produkcja:

Kanada

Czas trwania:

87 min.

OPIS FILMU:

Od wybetonowanych brzegów Chin, które zajmują dziś aż 60% wybrzeża kontynentalnego Azji, do największych naziemnych maszyn, jakie kiedykolwiek zbudowano w Niemczech. Od psychodelicznych kopalni potasu w rosyjskim Uralu do metalowych kontenerów w mieście Norylsk. Od zdewastowanej Wielkiej Rafy Koralowej w Australii po surrealistyczne stawy litu na pustyni Atakama. Kręcony przez cztery lata z wykorzystaniem najnowocześniejszych technik i wysokiej jakości sprzętu film dokumentuje formy i przejawy dominacji człowieka nad Ziemią.

Weszliśmy w epokę, w której ludzka działalność kształtuje naszą planetę bardziej niż jakakolwiek do tej pory naturalna siła. Antropocen od lat 50. ubiegłego wieku stał się faktem i wyparł epokę holocenu. Stosowanie pojęcia z trzonem "człowiek" w nazwie jest symboliczne i ma istotną wartość informacyjną - uświadamia zagrożenia i inspiruje do przemyśleń i dalszych badań. Czy jesteśmy w stanie uśmiercić naturę? Czy antropocen to koniec gatunku ludzkiego? A może początek nowego, niekoniecznie wcale ludzkiego?

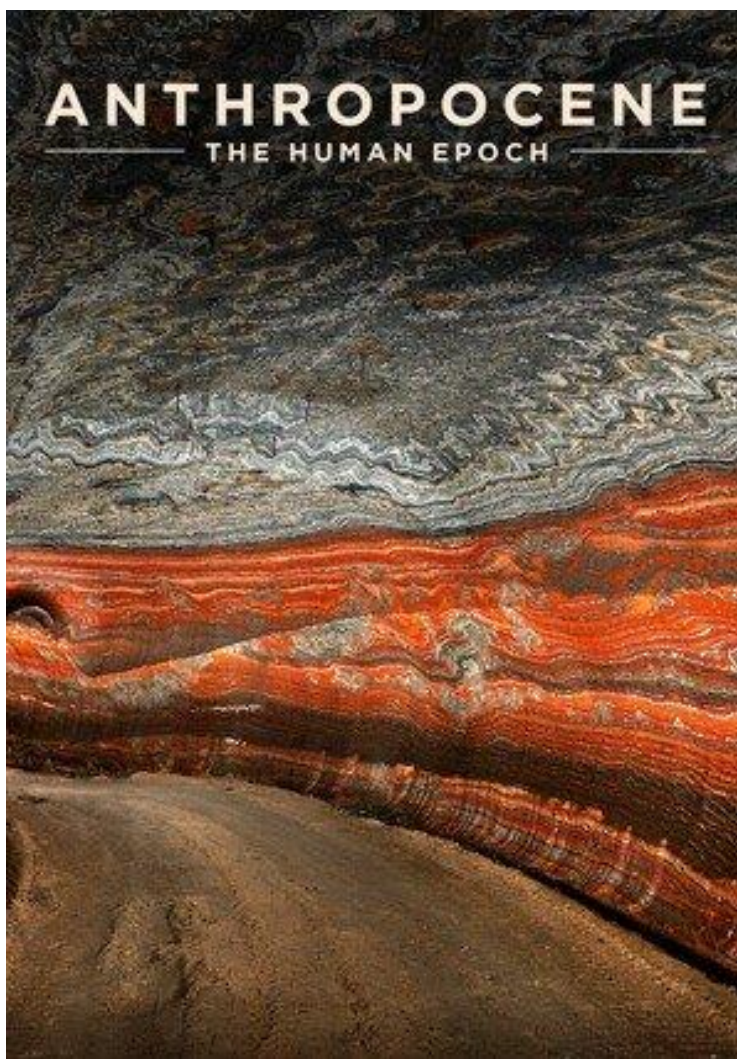
NAGRODY:

2020 – nominacja Amerykańskiego Stowarzyszenia Operatorów Filmowych ASC - Najlepsze zdjęcia do filmu dokumentalnego - Nicholas de Pencier

2019 – nominacja na Millennium Docs Against Gravity - Nagroda Green Warsaw - Udział w konkursie Edward Burtynsky, Jennifer Baichwal, Nicholas de Pencier

2019 – nominacje do Nagrody Amerykańskich Dziennikarzy Critics' Choice Documentary:

Materiały dydaktyczne dla Nauczycieli

- Najlepsza narracja w filmie dokumentalnym Alicia Vikander, Jennifer Baichwal
 - Najlepsze zdjęcia w filmie dokumentalnym Nicholas de Pencier
 - Najlepszy naukowo-przyrodniczy film dokumentalny
- 2018** – nominacja na MFF w Toronto - Nagroda Festiwalowa w sekcji 'Prezentacje Specjalne' ('Special Presentations') - Udział w sekcji Edward Burtynsky, Jennifer Baichwal, Nicholas de Pencier

RECENZJA:

Antropocen: epoka nieodwracalnych strat?

autorka: Marcelina Cywińska, 14 listopada 2019

„Dostrzeżenie problemu jest pierwszym krokiem do wprowadzenia zmian” – to niepozorne zdanie, wypowiedziane przez narratorkę, Alicję Vikander, wydaje się esencją całego filmu. „Antropocen: Epoka człowieka” nie jest dziełem, które ma dostarczyć widzowi konkretnych informacji na temat kondycji Ziemi, jego celem jest jedynie zasygnalizowanie problemu.

Film Jennifer Baichwal, Nicholasa de Penciera i Edwarda Burtynsky’ego jest trzecią częścią trylogii (poprzednie części to „Wodne znaki” i „Sfabrykowany krajobraz”), skupiającej uwagę na naszej planecie. Twórcy budują filmowe napięcie przede wszystkim na emocjach przekazywanych przez rozmówców, którzy pochodzą z różnych części świata i reprezentują nie tylko odmienne profesje, ale także różne „strony konfliktu”. Dzięki tak szerokiej skali respondentów, wśród których są zarówno ekolodzy, jak i pracownicy najbardziej szkodliwych dla ekosystemu fabryk, film nie atakuje i nie wini nikogo bezpośrednio. Twórcy porzucają również sztywną konwencję dokumentalną na rzecz bardziej artystycznej. Fundamentalne emocje, które towarzyszą widzowi już od pierwszych ujęć, zostają wzmożone i utrzymane dzięki niecodziennym zdjęciom, będących efektem czteroletniej pracy przy użyciu najnowocześniejszego sprzętu.

„Antropocen: epoka człowieka” nie dostarcza widzowi konkretnej wiedzy na temat kondycji Ziemi. Jeśli potraktować ten dokument jako źródło naukowe, trudno wskazać grupę, do której zostało skierowane. Osoba niemająca żadnego pojęcia na temat terraformowania, w moim odczuciu, nie zdobędzie go, natomiast widz biegły w temacie nie poszerzy swoich wiadomości. Twórcy, co prawda, od czasu do czasu podrzucają odbiorcom garstkę danych statystycznych czy naukowych faktów, jednak wiedza, jaką przekazuje film, jest cały czas bardzo nieuporządkowana i znikoma.

Dzieło otwiera natomiast drzwi do znacznie szerszej dyskusji, będącej być może jedną z najważniejszych debat XXI wieku, czyli o formalnym wyodrębnieniu epoki antropocenu. Jak przyznają twórcy, film ma być poniekąd zbiorem dowodów na istnienie epoki człowieka. Rzeczywiście, biorąc pod uwagę całą konwencję, to nie słaba kondycja planety jest głównym tematem, tylko właśnie człowiek i jego wpływy w zmiany przestrzeni. Film jednoznacznie określa industrializację i inne działania ludzkości na niekorzyść geosystemu, jednak zostawia widza z refleksją na temat możliwości zatrzymania epoki wyparcia – by odwołać się głośnej książki „Upadek cywilizacji zachodniej” Naomi Oreskes i Erika Conwaya, opisującej tzw. erę półcienia (przełom XX i XXI wieku), mającą poprzedzać powstanie antropocenu.

[<http://www.nowyfolder.com/antropocen-epoka-nieodwracalnych-strat/>]

Na podstawie materiałów:

<https://www.filmweb.pl/film/Antropocen%3A+Epoka+cz%5C%82owieka-2018-810885>

<https://upflix.pl/film/zobacz/anthropocene-the-human-epoch-2018>

[dostęp: 01.09.2020 r.]